

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КЖ1 843/20
Дана: 12.01.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Радомана Спариха, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 и омогућавање уживања опојних дрога из чл. 247 ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Светлане Васић из Крагујевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-26/20 од 15.10.2020. године, јавно објављене дана 16.10.2020. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 447 Законика о кривичном поступку, дана 12.01.2021. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног АА, адвоката Светлане Васић **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-26/20 од 15.10.2020. године, јавно објављена дана 16.10.2020. године, само у погледу урачунавања времена проведеног у притвору у изречену казну затвора тако што Апелациони суд у јединственоу казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци на коју је окривљени АА осуђен првостепеном пресудом урачунава време проведено на задржавању у периоду од 29.07. до 31.07.2019. године као и време проведено у притвору почев од 31.07. па до 10.09.2019. године, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Светлане Васић и жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу **ОДБИЈАЈУ КАО НЕОСНОВАНЕ**, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-26/20 од 15.10.2020. године, јавно објављена дана 16.10.2020. године у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-26/20 од 15.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 Кривичног законика (КЗ) за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 247 ст. 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци, па

је затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци која ће се извршити по правноснажности пресуде кад окривљени исту буде почео да издржава. На основу чл. 63 ст. 1 КЗ окривљеном се у изречену казну затвора урачунава и време проведено на задржавању по решењу МУП-а ПУ Крагујевац од 29.07.2019. године и то почев од 29.07. у 19,30 часова до 31.07.2019. године. На основу чл. 87 у вези чл. 246а ст. 3 КЗ према окривљеном АА се изриче мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела па се од истог одузима опојна дрога и то канабис тзв. марихуана, укупне нето масе 3,96 грама, кокаин укупне нето масе 9,99 грама, амфетамин тзв. спид укупне нето масе 21,64 грама, МДМА укупне нето масе 5,66 грама и 3 таблете лека бупренофрин 8мг, као и вагица за прецизно мерење, све одузето по потврди о привремено одузетим предметима МУП-а ПУ Крагујевац од 29.07.2019. године. На основу чл. 261 и 264 ст. 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП) окривљени се обавезује да надокнади трошкове кривичног поступка, па да плати суду на име паушала 5.000,00 динара и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава у укупном износу од 24.540,00 динара, као и Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава тужилаштва у износу од 251.401,28 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Против ове пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 и ст. 2 тач. 2 ЗКП, повреде кривичног закона из чл. 439 ст. 1 тач. 2 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања из чл. 440 ЗКП и одлуке о казни из чл. 441 ЗКП, са предлогом да се жалба уважи, пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се пресуда преиначи тако што ће за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 КЗ и омогућавање уживања опојних дрога из чл. 247 ст. 1 КЗ окривљени бити осуђен на казну затвора у дужем временском трајању и

- бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Светлана Васић из Крагујевца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да се жалба усвоји, пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе за кривично дело из чл. 247 ст. 1 КЗ, а да окривљени и бранилац буду обавештени о седници већа или да се жалба усвоји, пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Светлана Васић благовремено је поднела и одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, са предлогом да се ова жалба одбије као неоснована, а да бранилац буде обавештен о седници већа.

Поднеском Ктж-878/2020 од 17.12.2020. године Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу предложио је да се жалба заменика ВЈТ усвоји као основана, да Апелациони суд пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Суд је одржао седницу већа у смислу чл. 447 ЗКП у присуству браниоца окривљеног АА по заменичком пуномоћју адвоката Светлане Васић, адвоката Живана

Јеремића из Крагујевца, који је остао при наводима и предлозима из изјављене жалбе браниоца окривљеног адвоката Светлане Васић и из одговора овог браниоца на жалбу јавног тужиоца, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца и окривљеног АА који се налази на издржавању казне затвора, а чије довођење није наређено јер не би било од значај за разјашњење ствари. На седници већа суд је размотрио све списе предмета заједно са првостепеном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у смислу чл. 451 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао: да жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу није основана, док је жалба браниоца окривљеног АА делимично основана само у погледу урачунавања притвора у јединствену казну затвора на коју је окривљени осуђен.

Побијајући пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст.1 тач. 11 и ст. 2 тач. 2 ЗКП јавни тужилац истиче да је изрека неразумљива, противречна себи, а разлози су противречни изреци, да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни и међусобно противречни, што је довело до погрешно утврђеног чињеничног стања јер докази нису на потпун и правилан начин цењени, а пре свега одбрана окривљеног, због чега је одлучна чињеница која је предмет доказивања погрешно утврђена – да је окривљени неовлашћено и у мањој количини за сопствене потребе држао опојну дрогу, а не да је неовлашћено држао ради продаје. Као последица тога суд је, по ставу жалбе, неправилно применио закон који није могао применити и погрешно донео одлуку у погледу правне квалификације.

Супротно закључку суда, по ставу жалбе јавног тужиоца, на основу анализе и оцене одбране окривљеног засебно и довођењем у везу са другим доказима погрешно је суд закључио да је окривљени држао у мањој количини опојне дроге за сопствене потребе имајући у виду место где је пронађена опојна дрога – испод фотеље; да је на столу у дневној соби где се налазило више лица пронађена вагица са траговима опојне дроге коришћена за мерења дроге, која опојна дрога је пронађена упакована у пакетићима; да је код ББ пронађена опојна дрога „спид“ која је претходно била у поседу АА; да је пре претреса полиције окривљени избацио опојну дрогу кроз отворен прозор.

Све наведено, по ставу жалбе, указује да је окривљени поседовао опојне дроге различитих врста које је мерења на вагици и паковао у пронађене пакетиће већу количину различитих опојних дрога ради даље продаје. Да је суд правилно оценио исказе сведока дошао би до правилног закључка да су исказе дали како би помогли окривљеном. Ти искази су међусобно неусаглашени јер сведок ВВ наводи потпуно различите разлоге доласка код окривљеног у односу на исказе АА и ББ, који је потврдио да су сви били присутни кад је АА изнео дрогу ради пробе, што говори у прилог чињеници да је пронађена опојна дрога, између осталог, намењена и за даљу продају.

Првостепени суд је, по ставу жалбе јавног тужиоца, дао погрешну оцену одбране окривљеног и друге доказе и уважио је само оно што иде у прилог становишта да окривљени није извршио оно кривично дело за које је оптужен. Међутим, слободна оцена доказа мора да се заснива на реалној процени вредности и значаја сваког

појединог доказа која по логици ствари код сваког човека доприноси доношењу истог закључка о вредности и садржају доказа.

Ови жалбени наводи јавног тужиоца нису основани. Тиме што је у спаваћој соби испод фотеље у црној торбици пронађено 1,98 грама опојне дроге канабис, као и у једној од више најлон кесица које је окривљени избацио кроз прозор спаваће собе, не доказује се држање ради продаје, а ни на основу места проналажења вагице са траговима опојних дрога коришћене за мерења опојних дрога упакованих у пронађеним пакетићима. Иако се вагица налазила на столу у дневној соби стана, где се налазило више лица, то није довољно за поуздан закључак да је окривљени опојну дрогу држао ради продаје, обзиром на исказе тих присутних лица и одбрану окривљеног.

Окривљени АА и ББ, у односу на кога је пресудом Спк-1520 од 08.09.2020. године прихваћен споразум о признању кривичног дела из чл. 246а ст. 1 КЗ, коју пресуду је суд прихватио као веродостојан доказ, а одбрану окривљеног ББ имао у виду приликом провере навода у одбрани окривљеног АА, сагласно су изјавили да је опојна дрога амфетамин тзв. „спид“ пронађена у чарапи ББ претходно била у поседу окривљеног АА. Окривљени АА је оглашен кривим за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 247 ст. 1 КЗ из тачке 2 изреке побијане пресуде управо у односу на ону врсту и количину у вези са којом је ББ оглашен кривим за кривично дело из чл. 246а ст. 1 КЗ.

То међутим не доказује да је пронађену опојну дрогу окривљени АА држао ради продаје. Иако се ББ изјаснио да му је АА рекао да ће доћи девојка и два момка, ББ је тврдио да му АА при томе није рекао да они докаже да купе дрогу. Кад су ова лица дошла, према исказу ББ, опојна дрога коју су АА и ББ пошмркали, већ је била „почишћена“ са стола у дневној соби на којем је била и вагица. Кад се ББ, према сопственом исказу, вратио из тоалета, сви присутни пушили су један цоинт, а на столу је ББ видео развучене линије по прашкастој материји (он наводно не прави разлику да ли је то био спид или кокаин, јер је бело и једно и друго), па је свих петоро ушмркавало тај прах – дрогу коју им је Ковачевић дао.

Дакле, ББ се није изјаснио о продаји опојне дроге било коме, док су сведоци ВВ, ГГ и ДД навели да никакве дроге није ни било. Код таквог стања ствари без значаја је што АА није потврдио да је од ВВ тражио да му донесе антибиотик јер има пролив, како се иначе она сама изјаснила. За разлику од ББ, АА се бранио да је пре доласка ВВ, ГГ и ДД на сто изнео прах спида и кокаина, али да они нису тражили да ту дрогу конзумирају, нити да је купе, нити је њима дао дрогу, нити су је они конзумирали, а иначе су дошли можда пола сата пре полиције.

Александар ББ тврди да му је АА рекао да често мења станове, па је Савић тако закључио да се АА бави продајом дроге, јер зашто би тако често мењао станове. Ова претпоставка ББ није довољна за поуздан закључак да је АА опојну дрогу држао ради продаје, при чему он иначе тврди да је у том стану на фактички фиктивно пријављеној адреси живео 2015. или 2016. године, да је после живео у Копачичкој улици и у Корићанима, а по изласку из затвора 28.06.2019. године живео је двадесетак дана у том стану где је затечен и приликом претресања обављеног дана 29.07.2019. године.

Правилно првостепени суд закључује да је исказима сведока, које је суд у битном прихватио, потврђена одбрана окривљеног АА да пронађену опојну дрогу није држао ради продаје већ искључиво за сопствену употребу. Над сведоцима је извршен претрес и код њих опојна дрога није пронађена. Искази сведока о разлозима доласка иначе нису прихваћени јер се АА о томе није ни изјашњавао, а тврдње сведока да у стану нису видели опојну дрогу, нити је било ко конзумирао опојну друго, нису прихваћени јер су супротни одбрани АА да је опојне дроге спид и кокаин ставио на сто и исказу ББ да су опојну дрогу критичном приликом сви заједно конзумирали.

Вештак психијатар Владимир Јањић (чији налаз и мишљење је суд прихватио као стручан, објективан и непристрасан, дат сходно правилима науке и струке) потврдио је да окривљени АА уназад више година злоупотребљава различите психоактивне супстанце, у више наврата је лечен од зависности и у време извршења био је зависник од различитих врста психоактивних супстанци. Код особа које истовремено злоупотребљавају различите психоактивне супстанце и имају дуг зависнички стаж, због развоја толеранције, истовремена примена различитих психоактивних супстанци не мора изазвати драстичне промене здравственог стања. Окривљени АА може конзумирати и оне количине опојних дрога које је навео у одбрани, што зависи од чистоће активне супстанце којој се у ланцу илегалне трговине додају различите супстанце да би се повећала маса.

Правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени АА дугогодишњи зависник и да је његова толеранција на различите психоактивне супстанце расла, чиме се ствара сумња у основаност оптужења за кривично дело из члана 246 став 1 ЗКП, због чега је осуђен за блаже кривично дело из члана 246а став 1 КЗ обухваћено чињеничним описом оптужбе која тако није прекорачена (већ само прецизирана у складу са изведеним доказима и чињеничним стањем утврђеним на главном претресу оценом тих доказа појединачно и у међусобној вези), већ остаје у оквирима оне криминалне количине описане оптужбом (неовлашћено држање управо оних врста и количина опојних дрога на месту и у време из оптужбе).

Из напред наведеног произилази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено на основу оцене свих изведених доказа појединачно и у међусобној вези и да је кривични закон правилно примењен кад је за радње описане у тачки 1. изреке пресуде окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а за радње описане у тачки 2. изреке првостепене пресуде због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Светлана Васић пресуду побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да су разлози пресуде противречни изреци, да пресуда нема уопште разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, да су дати разлози потпуно нејасни и противречни и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима и самих тих исправа или записника. Како ове битне повреде жалбом нису ближе одређене, нити су конкретизоване, ови жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани.

По ставу жалбе браниоца окривљеног, битна повреда огледа се и у чињеници да је суд пропустио да одлучи о укупном времену које се урачунава у изречену казну затвора, већ је одредио да се у ту казну урачунава само време проведено на задржавању, али не и време проведено у притвору, који је одређен решењем Вишег суда у Крагујевцу Кпп-22/19 од 31.07.2019. године, а укинут решењем Кпп-22/19 од 10.09.2019. године.

Жалбени наводи браниоца окривљеног уколико се тичу урачунавања времена проведеног у притвору у изречену казну затвора јесу основани, јер је притвор одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Крагујевцу Кпп-22/19 од 31.07.2019. године (рачуна се од 29.07.2019. године), продужен је решењем Кпп-22/19 од 28.08.2019. године, а укинут је решењем Кпп-22/19 од 10.09.2019. године, како јасно произилази из списка предмета, па је сво ово време проведено у притвору урачунато у казну затвора на основу чл. 63 ст. 1 КЗ, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног у том делу као основане.

Бранилац окривљеног АА даље у жалби истиче да је суд погрешно одредио врсту и висину казне за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, за које је запређена новчана казна или казна затвора до три године, а окривљени се може и ослободити оптужбе. Суд је изрекао за ово кривично дело казну затвора у трајању од једне године, а није дао одговарајуће разлоге зашто окривљеном није изрекао новчану казну, истичући да је он дугогодишњи зависник код кога постоји склоност ка злоупотреби опојних дрога, али је на лечењу, прима прописану терапију, покушава да се излечи и да одржи стабилну апстиненцију без супституената, а у време извршења урачунљивост је била битно смањена, због чега је за ово дело могао бити и ослобођен од кривичне одговорности. Суд је, по ставу жалбе браниоца окривљеног, пропустио да примени правила о одмеравању казне а образложење пресуде не садржи разлоге којима се суд руководио приликом утврђивања појединачних казни, при чему је суд имао могућност да ублажи казне затвора јер су испуњени услови за ублажавања из члана 54, 56 и 57 КЗ. Тако одмерена казна није у функцији сврхе кажњавања односно у циљу заштите друштва и преваспитања учиниоца, а окривљени је доказао током поступка да би и ублаженом казном сврха кажњавања била постигнута и било је могућности да му се уместо казне затвора изрекне рад у јавном интересу за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, а да се изреке казна испод законског минимума за кривично дело из члана 247 став 1 КЗ.

Побијајући пресуду због одлуке о казни, за случај да другостепени суд нађе да је првостепени суд донео правилну одлуку у погледу правне квалификације кривичног дела, јавни тужилац истиче да је суд превелик значај дао олакшавајућим околности да је окривљени признао кривично дело за које је оглашен кривим, при чему суд наводи да је ценио и ранију осуђиваност окривљеног као отежавајућу околност. Јавни тужилац сматра да се изреченом јединственом казном од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци неће постићи сврха кажњавања и да је погрешан закључак суда да је казна адекватна тежини извршеног дела и степену кривице окривљеног и да ће се њоме у потпуности постићи сврха кажњавања.

Ови жалбени наводи како браниоца окривљеног АА тако и јавног тужиоца нису основани, а правилно је и у довољној мери суд приликом утврђивања појединачних казни и осуде окривљеног на јединствену казну затвора од олакшавајућих околности ценио личне и породичне прилике окривљеног, то што је он

отац једног малолетног детета, признање извршења кривичног дела из члана 247 став 1 КЗ и кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ за које је оглашен кривим, смањено урачунљиво стање окривљеног у време извршења, али не битно, његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих околности његову ранију осуђиваност, па је ценећи све олакшавајуће и отежавајуће околности најпре утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ у трајању од 1 (једне) године, а за кривично дело омогућавања уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ у трајању од 7 (седам) месеци и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. И по оцени другостепеног суда оваква јединствена казна затвора адекватна је тежини извршених кривичних дела, степену кривице окривљеног, свим околностима извршења и личним и породичним приликама окривљеног као учиниоца и њоме ће се у потпуности постићи сврха кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања свих кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. Није било места изрицању новчане казне за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ (без обзира што је ова врста казне прописана као прворедна, а првостепени суд није образложио зашто је није изрекао), нити је било места ублажавању казне за кривично дело из члана 247 став 1 КЗ испод посебног законског минимума.

Са напред наведених разлога Апелациони суд је, на основу члана 457 и 459 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Весна Митревска,с.р.**

**Председник већа-судија
Радоман Спарих,с.р.**